

***SERWIS
INFORMACYJNY***

***FEDERACJI
ZWIĄZKÓW
ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW
KULTURY I SZTUKI***

Nr 8-9 (302-303)

FZZPKiS sierpień - wrzesień 2013 r.

SPIS TREŚCI:

1.	<i>Gratulacje !</i>	str.1
2.	Szkolenie dla Komisji Rewizyjnych	str.2-4
	Obrady XIV posiedzenia Prezydium ZDZ Federacji	str.5
3.	„To, co społeczne uwiera, jest podejrzane”	str.6
	- „ <i>Nasze inaczej</i> ”	str.7-8
	- „ <i>OPZZ w sprawie ataków na związki zawodowe</i> ”	str.9
4.	Podsumowanie ankiety o wysokości wynagrodzeń w instytucjach kultury ...	str.10-11
5.	Domagamy się honorowania przez członków rządu chociaż minimalnego wynagrodzenia	str.12
6.	OPZZ w sprawie jawności dochodów w Polsce	str.13
7.	<u>LABOR LEX:</u>	
	• Korespondencja z Burmistrzem Polanicy Zdroju w sprawie mediacji między dyrekcją Miejskiego Centrum Kultury a Zw. Zaw. Prac. Kultury Ziemi Kłodzkiej	str.14-16
	• Jakie są ustalenia dotyczące współpracy bibliotek szkolnych i bibliotek publicznych ?.....	str.17
	• Uwagi do projektu ustawy „o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów”	str.18-21
	• Propozycje działań kontrolnych i prewencyjnych PIP na rok 2013	str.22
	• Kodeks pracy od nowa	str.23-26
8.	Sprawozdanie z posiedzeń Komisji do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy MKiDN – <i>S. Wieczorkowski</i>	str.27
9.	„ <i>Z kim negocjować rzeczywistość!</i> ” Notatka z posiedzenia Komisji Kultury Związku Miast Polskich – <i>K. Kubasik</i>	str.28
10.	„ <i>Serwis jest potrzebny i powinien się ukazywać</i> ”	str.29
11.	Kronika Związkowa (lipiec – wrzesień 2013 r.)	str.30-32

Dokumenty:

- Zbiór dokumentów koniecznych w pracy związkowych komisji rewizyjnych.
- „Skróćmy tydzień pracy”.
- „Lokal dla związkowca”.
- „Najazd związkowców”.
- „Dwie Solidarności”.

Serwis przeznaczony do użytku wewnętrznego związków członkowskich Federacji ZZPKiS

Strona internetowa <http://www.fzpkis.pl> e-mail: federacja@fzpkis.pl

Red. prowadzący: Jan Budkiewicz; współpraca: Urszula Wieczorek

00-871 Warszawa, ul. Żelazna 67 lok. 66

Telefony: Przew. 22 629 85 80, fax 22 628 90 39,

dz. fin. 22 621 43 81, dz. org. 22 621 80 51,

porady związkowe i prawne 22 629 80 51 lub 22 629 85 80

Konto bankowe: PKO Bank Polski SA XV Oddział Centrum

Nr 34 1020 1156 0000 7102 0060 1146

Nakład 150 egz. Oddano do druku 17.08.2013 r.

Wydawca: FZZPKiS; Przygotowanie do druku: Firma LEWMARK

*Czytałem w internecie,
o wydaniu 300 Numeru Serwisu
Informacyjnego Federacji ZZPKiS.
Gratuluje dobrej roboty!*

*Pozdrawiam
Piotr Szczechowiak*

Szkolenie dla Komisji Rewizyjnych.

25 i 26 sierpnia 2013 r.

W siedzibie Federacji odbyło się szkolenie dla Komisji Rewizyjnych.. Omawiane były problemy natury prawnej i księgowej oraz wymogi, które należy spełnić, aby związek zawodowy mógł prawidłowo prowadzić swoją działalność. Analizowano projekty wzorcowych dokumentów takich jak: regulamin KR, plany organizacji pracy, protokoły z posiedzeń, rejestry korespondencji, terminarze i protokoły z kontroli, rejestry uchwał i wniosków.

W szkoleniu brali udział członkowie Komisji Rewizyjnej, Prezydium ZDZ Federacji oraz osoby zgłoszone przez związki członkowskie FZZPKiS

Zajęcia prowadziła p. Anna Ligienza – autorka „Poradnika dla sekretarzy, skarbników i komisji rewizyjnych w zakładowych organizacjach związkowych”.

Wieczorem uczestnicy szkolenia obejrzeni żartobliwy spektakl w Teatrze Współczesnym francuskiego autora Francisa Vebera pt. „Najdroższy”.

„Spektakl „Najdroższy” daje francuską komedię bulwarową w dobrym wydaniu. Subkultura masowa Francji z łatwością przystosowuje się do naszych warunków. To rzeczywistość odwrócona, w której wszystko wolno, w której wszystkie zachcianki mogą znaleźć zaspokojenie za pieniądze. Rygoryzm oficjalnej obyczajowości ogranicza się do publicznego deklarowania zasad, które w sferze prywatności mogą być bezkarne, pod warunkiem posiadania odpowiednich środków finansowych.

Można postawić tezę, iż francuski twórca dzieła jest siewcą zepsutych obyczajów na warszawskim podwórku teatralnym. Jednak w treści sztuki jest coś znacznie lepszego, pozbawionego chamskiego rechetu.”

Polecamy !

Federacja Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki
L.dz. 621/013

**Sz. Kol.
Maciej Manicki
Fundacja Porozumienie**

Uprzejmie informuję, że szkolenie dla członków komisji rewizyjnych naszej Federacji odbyło się w ustalonym terminie (25-26 sierpnia br.) i zgodnie z programem.

W imieniu uczestników szkolenia dziękuję za pomoc w jego sfinansowaniu, także za umożliwienie związkowcom zobaczenia spektaklu w warszawskim teatrze Współczesnym - „Najdroższy”.

Zgodnie z życzeniem uczestników wyrażam nadzieję, że Fundacja Porozumienie wesprze w roku przyszłym, kolejne cykle szkoleń organizowanych przez naszą Federację.

*Załączam list wyrażający opinie na temat szkolenia przesłany na moje ręce przez **Kol. Jana Tycnera ze Zw. Zaw. Prac. Placówek Kulturalnych w Poznaniu.***

Z wyrazami szacunku

**Jan Budkiewicz
Przewodniczący Federacji ZZPKiS**

**W szkoleniu związkowym brali udział związkowcy z niżej
wymienionych środowisk zawodowych:**

- **Biblioteki:** *Bielsko-Biała, Katowice, Ostrołęka, Poznań, Wałbrzych.*
- **Domy Kultury:** *Poznań, Przemyśl.*
- **Instytucje Artystyczne:** *Bydgoszcz, Poznań.*
- **Kinematografia:** *Warszawa.*
- **Muzea:** *Kraków.*
- **Szkolnictwo Artystyczne:** *Kraków.*

Poznań, 28.08.2013 r

Pan

JAN BUDKIEWICZ

Przewodniczący

**Federacji Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki
Warszawa**

Szanowny Panie

uprzejmie dziękuję Panu oraz pracownikom Federacji za zorganizowanie szkolenia prac komisji rewizyjnych Związków Zawodowych.

Prelekcja Pani Anny Ligęzy była bardzo kompetentna i dla mnie pouczająca.

*Serdecznie pozdrawiam
(-) Jan Tycner*

**Związek Zawodowy Pracowników
Placówek Kulturalnych
Województwa WLKP.
ul. B. Prusa 3
60-819 Poznań**

Obrady XIV Prezydium ZDZ Federacji.

26 sierpnia 2013 r. - po zakończeniu szkolenia - odbyło się posiedzenie Prezydium Zgromadzenia Delegatów Związkowych. Uczestniczyli członkowie Komisji Rewizyjnej, działacze biorący udział w szkoleniu, a także mecenas Monika Karczewska-Smoleń i doradca związkowy p. Anatol Wasiljew.

Przedmiotem obrad Prezydium było m.in.

- ◆ Informacje o sprawach bieżących dot. m.in. PAU (wyrok sądowy), „Świątoszka” (korespondencja z władzami miasta), realizacji uchwały dot. lokalu przy ul. Płockiej.
- ◆ Informacja finansowa za I półrocze 2013 r.
- ◆ Prawne i finansowe problemy związkowe.

Podjęto między innymi uchwały dotyczące:

- ◆ przyznania na wniosek przewodniczącej Miejskiego Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki w Zgierzu, jednej **Złotej** i pięciu **Srebrnych Honorowych Odznak Zasłużony Działacz Związkowy Kultury i Sztuki** następującym członkom MZZPKiS w Zgierzu:

Złotą Odznakę - *Jolancie Jędrzejewskiej*

Srebrną Odznakę - *Iwonie Kaźmierskiej, Edycie Stasińskiej, Renacie Stępień, Agnieszce Stopczyk, Marioli Zajac*

Wręczenie Honorowych Odznak zasłużonym związkowcom nastąpi podczas uroczystości jubileuszowych z okazji 100-lecia istnienia Książnicy Zgierskiej.

- ◆ wykreślenia Związku Zawodowego Pracowników Kultury z siedzibą w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Bolesławcu z ewidencji związków członkowskich Federacji. (Rozwiązanie Związku z racji zmniejszenia członków poniżej 10 osób.)
- ◆ nieodpłatnego udostępnienia adresu i pomieszczeń przy ul. Żelaznej 67 lok 66 w Warszawie Międzyzakładowemu Związkowi Zawodowemu ”Kultura i Media”.
- ◆ wystąpienia do ZDZ Federacji ZZPKiS z wnioskiem aby Zgromadzenie Delegatów Związkowych podjęło uchwały dotyczące:
 - złożenia przez Kancelarię Prawną apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w sprawie PAU przeciwko FZZPKiS wraz z wnioskiem o zwolnienie Federacji z kosztów apelacji.

Zgromadzenie Delegatów Związkowych podjęło uchwały wnioskowane przez Prezydium ZD.

To, co społeczne uwiera, jest podejrzane !

W ostatnich tygodniach jesteśmy świadkami partyjno-medialnych nalotów na uprawnienia i pieniądze związków zawodowych.

W nasilających się atakach (i ich uzasadnieniach) pełno niezrozumienia i demagogii. Chociażby w sprawie opłacania (utrzymywania) działaczy związkowych, z funduszu płac firmy (instytucji), w której związek działa. Zgodnie z obowiązującym prawem może tak być w przypadku zakładów, w których organizacje związkowe mają ponad 500 członków. Może tak być, bo związki działają na rzecz wszystkich pracowników, a nie tylko związkowców.

Wśród członków naszej Federacji nie ma organizacji, której przedstawiciel (przewodniczący, sekretarz czy członek zarządu) byłby wynagradzany przez instytucję kultury dlatego, że jest związkowcem. Nie ma ! Wybrani demokratycznie na funkcje związkowe pracownicy bibliotek, domów kultury, muzeów czy instytucji artystycznych poświęcają swoją wiedzę, energię, czas (i nerwy) dla dobra pracowników i instytucji bez żadnego instytucjonalnego wynagrodzenia. („NAGRODA” są najczęściej uprzedzenia i pretensje).

Nikt też nie dofinansowuje Federacji i central związkowych. Muszą utrzymywać się ze składek lub skromnej przeważnie działalności gospodarczej.

Rzeczywistych społeczników w całym polskim ruchu związkowym (bez względu na „sztandary”) są dziesiątki tysięcy, natomiast opłacanych – przez wielkie i bogate zakłady – nieliczny procent.

Do kilku osobistych zdań o sytuacji personalno-związkowej w instytucjach kultury, pozwalam sobie dodać fragmenty wartościowej publikacji **Jacka Żakowskiego z 32 nr. Polityki**. Publikacji nietypowej, bo zwracającej uwagę na sens istnienia i funkcjonowania organizacji społecznych – w tym związków zawodowych – w systemowym wymiarze państwa.

Jan Budkiewicz

NASZE INACZEJ

„Co łączy partie polityczne, media publiczne, kościoły, związki zawodowe, uniwersytety, organizacje społeczne ? Nawrotowe i narastające zamieszanie wokół ich finansów i finansowania. Subwencje dla partii, związkowe etaty i lokale w firmach, publiczne wydatki na pomoc Kościołom, abonament. ...Ale czy to znaczy, że racje mają politycy, którzy chcą zabrać pieniądze partiom, Kościołom, trzeciemu sektorowi ?... i, że nie ma miejsca dla tego, co jest podstawą demokracji rynkowej. Czyli dla społeczeństwa. Zwłaszcza tworzonych przez nie i służących mu publicznych instytucji.

...Bez związków nie ma równowagi między kapitałem i pracą. A bez tej równowagi nie ma mowy o stabilnym wzroście. Przedsiębiorcy dążą do maksymalizowania zysków. Na tym polega ich praca. Ale kiedy im się to zbyt dobrze udaje, rosną koszty uboczne przerzucane na społeczeństwo i państwo....

Związki są od tego, żeby interes pracodawców był ograniczony przez interes pracowników. ...Związki bywają bardziej zainteresowane losem przedsiębiorstwa w przyszłości niż zarząd. Ale jeżeli za bardzo się wtrącają w zarządzanie, firma może się stać niesterowna. A jeśli w skali kraju skutecznie walczą o płace i przywileje pracownicze, cała gospodarka może na tym ucierpieć. Państwo jest od tego, by wypadkową między presją związkowców i pracodawców odpowiednio przesunąć, gdyby któraś ze stron uzyskała nadmierną przewagę. Samo nie jest w stanie jej wyznaczyć... W tym sensie związki zawodowe i związki pracodawców to instytucje publiczne. Jak partie. Nawet jeżeli należy do nich niewielka część firm pracowników, działają – lepiej lub gorzej – w interesie nie zrzeszonego ogółu.

...Fenomen instytucji publicznej polega m. in. na tym, że bezpośredni kontakt mają z nią często stosunkowo nieliczni, ale od jej funkcjonowania w istotnym stopniu zależy życie wszystkich. Nie tylko tych, którzy są wprost zaangażowani, ale też tych, którzy nie należą, nie udzielają się, nie płacą składek, nie używają, niby nie mają nic wspólnego, jednak korzystają lub cierpią na skutek ich działalności.

..., „Gapowiczów” na ogół jest większość. Większość zawsze wybiera życie prywatne, osobiste cele, konsumpcję materialną, proste, egoistyczne sposoby korzystania ze swojego czasu, pieniędzy, energii. Ludzie mają prawo nie

uczestniczyć. Ale wyobraźmy sobie, jak wyglądałby kraj, gdyby wszyscy te drogę wybrali ? Co by zostało z naszego liberalno-demokratycznego porządku, gdyby zabrakło chętnych do partii politycznych, związków zawodowych, a nawet do pisania wierszy, które są tygłem języka i myśli ? Jak by wyglądało nasze życie, gdyby nigdy nie istniały nie tylko zwykle nawiedzane przez większość kościoły, ale też nawiedzane przez nielicznych uniwersytety ? ...Tu wraca problem pieniędzy. Nie wiadomo, kto za to ma płacić. Indywidualizm rynkowy, który praktykujemy, oznacza, że (poza podatkami) płaci ten, kto korzysta. Co by to miało znaczyć w przypadku partii, związków, uniwersytetów i innych instytucji publicznych z których korzystają wszyscy ?

...Publiczne zwiędnie, a gdy go zabraknie, zostanie państwo z jego nagą i mało wrażliwą na rzeczywistość siłą kierowaną przez kolejnych zdobywców oraz instytucje prywatne kierujące się wyłącznie własnym interesem. Strefa publiczna, a zwłaszcza polityka w jeszcze większym stopniu staną się wówczas areną permanentnych wojen oraz przemarszów wojsk w tę i nazad. Dla obywatela będzie to oznaczało powrót do przełomu XIX i XX w. z ciągłymi przewrotami, rewolucjami i społecznymi plagami. Już na tej drodze jesteśmy. ...Łatwego sposobu na to nie ma. Zwłaszcza póki nie ma powszechnej zgody, że między prywatnym a państwowym konieczne jest publiczne, które je sklei i będzie amortyzowało sprzeczności. Nie po to, by wyciszać napięcia, ale by je nazywać, wyrażać, balansować we wspólnym interesie. I póki nie ma świadomości, że także publiczne – podobnie jak państwowe i prywatne – nigdy idealne nie będzie. Ale może być lepsze, jeśli je zaczniemy traktować jako ważny element systemu, a nie jako bandę darmozjadów. Gdyby nam się kiedyś udało taki konsens społecznie uzyskać, można by zacząć rozmawiać o sensownym finansowaniu różnych funkcji publicznych. Na razie taka rozmowa jest trudna, bo zaraz podnoszą się populistyczne okrzyki, by „zabrać darmozjadom”.

...Dużo nie trzeba, by publiczne stało się w Polsce lepsze. Wystarczy uznać, że jest nie mniej ważne niż państwowe i prywatne, a potem zacząć o nie dbać jak o nasze. Bo jest nasze. Tylko inaczej.”

Fragmety artykułu red. J. Żakowskiego
(„Polityka” nr. 32 z dnia 7.08.2013 r.)

OPZZ W SPRAWIE ATAKÓW NA ZWIĄZKI ZAWODOWE

W dniu 30 czerwca 2013 r. Platforma Obywatelska, ustami senatora Jana Filipa Libickiego przypomniała swoje prawdziwe, antypracownicze, antyzwiązkowe i autokratyczne oblicze.

Platforma Obywatelska toleruje finansowanie z budżetu państwa drogich ubrań, bankietów i alkoholi dla swoich działaczy, również finansowanie działalności organizacji pracodawców.

W zamian za to Platforma Obywatelska atakuje finansowanie związków zawodowych:

- osób, które na co dzień w zakładach pracy informują pracowników o ich prawach, zabiegają o poprawę warunków pracy i płacy, przeciwstawiają się wykorzystywaniu i mobingowaniu pracowników;*
- osób, które pokazują rozwarstwienie dochodowe między milionowymi zarobkami kadry kierowniczej, a płacami wielu pracowników, które nie wystarczają na zaspokojenie podstawowych potrzeb.*

Porażające jest, że w demokratycznym państwie prawa, działalność związków zawodowych wywołuje tak wściekłe reakcje polityków. W ostatnich dniach walka z pracowniczą reprezentacją przybiera wręcz absurdalne i kuriozalne formy.

Zawieszenie udziału strony związkowej w pracach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych podyktowane długotrwałym lekceważeniem naszych wniosków wywołało kompromitujące wypowiedzi polityków.

Jeśli oceny pracy instytucji rządowych, wynikające z podstawowych wolności obywatelskich, są sprzeczne z oczekiwaniami rządzących, to związki zawodowe nazywa się gangami.

Koalicja PO-PSL kontynuuje swoją linię „nieomylnego”, autokratycznego rządzenia. Do poważnych negocjacji nie skłania polityków tych partii nawet ogromne bezrobocie i pozostawanie Polski jednym z najuboższych krajów Unii Europejskiej. Nadal forsowane są tylko propozycje korzystne dla biznesu i niestety najczęściej odbywa się to kosztem pracowników.

OPZZ i jego organizacje członkowskie nie dadzą się zastraszyć i konsekwentnie będą realizowały działania w obronie podstawowych praw pracowników.

**Ogólnopolskie Porozumienie
Związków Zawodowych**

Koleżanki, Koledzy !

Do **11** związków, które na wiosnę przysłały informację o wysokości średniego wynagrodzenia w macierzystej instytucji (patrz Serwis Nr. 5 - 299) dołączyło jeszcze **16**.

Są to:

- **Związek Zawodowy Pracowników Bibliotek Publicznych Ziemi Wałbrzyskiej**
- **Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Bibliotek Województwa Warmińsko-Mazurskiego**
- **Ponadzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Kultury przy BP w Suwałkach**
- **Związek Zawodowy Pracowników Bibliotek przy MBP w Radomiu**
- **Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Kultury i Sztuki Województwa Mazowieckiego w Głównej Bibliotece Lekarskiej**
- **Związek Zawodowy Pracowników Bibliotek Publicznych w Sieradzu**
- **Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Kultury Woj. Lubelskiego**
- **Związek Zawodowy Pracowników Bibliotek Publicznych w Bydgoszczy**
- **Związek Zawodowy Pracowników Kultury i Sztuki przy Centrum Kulturalnym w Przemyślu**
- **Związek Zawodowy Pracowników Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu**
- **Związek Zawodowy Pracowników Opery i Filharmonii Podlaskiej**
- **Związek Zawodowy Pracowników Wytwórni Filmów Dokumentalnych i Fabularnych w Warszawie**
- **Związek Zawodowy Pracowników Muzeum Historycznego w Krakowie**
- **Związek Zawodowy Pracowników przy Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu**
- **Związek Zawodowy Pracowników Muzeum Zamkowego w Malborku**
- **Związek Zawodowy Pracowników Kultury i Sztuki przy PSM w Kutnie**

Łącznie otrzymaliśmy **27** odpowiedzi (tylko i aż), które przedstawiają średnią wysokość płac brutto w instytucjach kultury. Niektóre związki, ze względu „na stosunki z samorządowym organizatorem”, wolały swojej biedy nie ujawniać. Źle, że brak woli i słaba odporność (miejmy nadzieję, że nie strach) paraliżują dopominanie się zasadnych regulacji i podwyższania płac bardzo nisko uposażonych pracowników kultury.

Policzyliśmy pozyskane wysokości wynagrodzeń.

Średnia płac w 13 bibliotekach publicznych wynosi **2.607 zł.** brutto.
(W Chełmie poniżej **2.000** co oznacza ok. **1.400 zł** na rękę).

Nieco lepiej jest w domach i centrach kultury - średnia **2.668 zł.**

W muzeach **2.799 zł** brutto.

„Najwyższe” uposażenia – **3.455 zł** zgłosili związkowcy ze szkół artystycznych.
To dzięki Karcie Nauczyciela.

Najbardziej zróżnicowane zarobki są w teatrach, filharmoniach i operach.
Od 2.761 zł. do 3.400 zł. Są bowiem uzależnione od częstotliwości i liczby występów, płatnych dodatkowo.

W większości instytucji kultury regulacji płac (tzw. inflacyjnych) i podwyżek w ostatnich latach nie dokonywano. Jeśli były to wręcz symboliczne. Dwu - trzy procentowe, co uśredniając daje 50-60 zł. na pracownika.

Pozytywnym wyjątkiem jest Ostrołęka, której samorząd, w 2011 roku przekazał środki na 300 złotową podwyżkę dla pracowników biblioteki im. Wiktora Gomulickiego. W Suwałkach samorząd w bieżącym roku przyznał 2-procentową regulację inflacyjną i bibliotekarze z księżnicy Marii Konopnickiej otrzymują do ręki średnio **2.607 zł.** O złotówkę mniej mają pracownicy bibliotek z sąsiedniego województwa Warmińsko-Mazurskiego tj. **2.606 zł.**

Uwzględniając wszystkie środowiska zawodowe kultury z których otrzymaliśmy informacje, średnia płaca, na dzień 31 sierpnia 2013 r. wynosiła brutto **3.091 zł.** (netto **2.282 zł.**).

W instytucjach tzw. upowszechnieniowych (biblioteki, domy kultury, muzea) średnie wynagrodzenie kształtowało się na poziomie **2.691 zł.** (netto **1.987 zł.**) **co stanowi 70,6 % średniego wynagrodzenia w kraju.**

„W ciągu ostatnich pięciu lat, średnia płaca w Polsce – oświadczył premier D. Tusk na konferencji w Krynicy 3 września – wzrosła z 2,7 do 3,8 tysiąca brutto”.

Komentując słowa premiera można tylko wyrazić oburzenie, że wzrost w minimalnym stopniu objął pracowników instytucji kultury.

Koleżankom i Kolegom, którzy informacje przysłali dziękuję ! Postaram się wykorzystać uzyskaną wiedzę w inicjatywach i wystąpieniach Federacji.

JAN BUDKIEWICZ

Kol.
Franciszek Bobrowski
Wiceprzewodniczący OPZZ

Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki domaga się, aby ustalenia Rady Ministrów dotyczące wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, **były honorowane przez członków rządu – Bogdana Zdrojewskiego i Władysława Kosiniaka-Kamysza.**

Od 1 stycznia 2012 r. do dziś Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (sygnowane przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej) wyznacza poziom wynagrodzenia w instytucjach kultury:

- od 1050 zł brutto (grupa I – najniższa),
- do 1500 zł brutto (grupa XXI – najwyższa).

Przypominamy, że opinia Federacji w/w sprawie w roku 2012 brzmiała podobnie. Niestety, bez żadnego odzewu.

Pozdrawiam

Jan Budkiewicz
Przewodniczący Federacji ZZPKiS

Stanowisko
Prezydium Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych
z dnia 20 sierpnia 2013 r.
w sprawie jawności dochodów w Polsce.

Prezydium OPZZ opowiada się za jawnością dochodów obywateli w polskim systemie wynagrodzeń. Powszechna wiedza o wysokości wynagrodzeń na wszystkich stanowiskach w przedsiębiorstwie, relacjach płac między pracownikami na każdym szczeblu zatrudnienia, w tym o różnicach zarobków szeregowych pracowników i kadry zarządzającej, przyczyni się do urzeczywistnienia konstytucyjnej zasady społecznej gospodarki rynkowej. Otwarty dostęp do informacji o dochodach obywateli wpłynie pozytywnie na kształtowanie się wynagrodzeń pracowników i da szansę na likwidację patologicznych nierówności w tym zakresie.

Polska znajduje się w czołówce krajów, w których praca jest najniżej opłacana, a trzymanie w ukryciu wysokości dochodów obywateli umacnia niesprawiedliwość na rynku pracy, równanie w dół poziomu wynagrodzeń szeregowych pracowników w ciągu całej ścieżki zawodowej na rzecz wąskiej elity i demotywuje do zwiększania kwalifikacji. Powszechność informacji o dochodach obywateli jaskrawo ujawni skalę niskich wynagrodzeń większości pracowników, z których obecnie 65 proc. otrzymuje zapłatę za pracę poniżej średniego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, a osiągając tę średnią płacę i tak musiałaby pracować na średnie miesięczne wynagrodzenie prezesa spółki giełdowej prawie 11 lat.

Polscy pracownicy zarabiają 3-5 razy mniej niż w ich odpowiednicy w Niemczech i ponad dwukrotnie mniej niż w Portugalii. Jawność dochodów obywateli wpłynie na wzrost konkurencji pracodawców o pracowników na rynku pracy. Ogólna dostępność informacji o wysokości dochodów np. prezesów, dziennikarzy, lekarzy czy środowisk politycznych stworzy realną przejrzystość w systemie wynagrodzeń funkcjonujących w Polsce i będzie oddziaływać na proces likwidacji nierówności dochodowych w gronie pracowników wykonujących te same obowiązki, w szczególności na różnice płac między kobietami a mężczyznami. Obecnie, według Komisji Europejskiej, różnica między wynagrodzeniami kobiet i mężczyzn na tych samych stanowiskach wynosi ponad 16 proc.

Osoby pełniące funkcje publiczne, niektórzy pracownicy instytucji publicznych czy kadra zarządzająca w spółkach notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych muszą ujawniać dochody - zasada równości wobec prawa wymaga, by wszyscy obywatele realizowali ten obowiązek.

Wprowadzenie jawności dochodów poprawi transparentność polskiej debaty publicznej. Powszechność informacji o dochodach jest narzędziem walki z dyskryminacją na rynku pracy i przyczynia się do osiągnięcia sprawiedliwości społecznej w dzieleniu wypracowanych w gospodarce zysków.

Prezydium OPZZ wzywa rząd do wprowadzenia niezbędnych zmian w systemie prawnym umożliwiających ujawnienie dochodów obywateli z rocznych deklaracji rozliczeniowych dotyczących podatku od dochodów osobistych z zachowaniem ochrony tak zwanych twardych danych osobowych.

Prezydium
Ogólnopolskiego Porozumienia
Związków Zawodowych

Warszawa, 9.07.2013 r.

Sz. Pan Jerzy Terlecki
Burmistrz Miasta Polanica-Zdrój
ul. Jarosława Dąbrowskiego 3
57-320 Polanica-Zdrój

Szanowny Panie Burmistrzu!

W imieniu Federacji Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki zwracam się do Pana w sprawie Międzyzakładowego Związku Zawodowego Pracowników Kultury Ziemi Kłodzkiej - członka Federacji - który działa między innymi na terenie Miejskiego Centrum Kultury w Polanicy-Zdroju.

Jako ogólnokrajowa, reprezentatywna organizacja zrzeszająca związki zawodowe pracowników kultury i sztuki pragniemy Pana powiadomić o problemach, które wyrosły w Polanicy Zdroju przed naszą organizacją.

Nie jest dla nas zrozumiałe, dlaczego dyrekcja MCK podważa podstawy działalności Związku na terenie Centrum. Związek został utworzony przede wszystkim z woli pracowników MCK i posiada na terenie MCK siedzibę zarejestrowaną w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Wobec nieprzyjaznych odniesień dyrekcji MCK względem MZZPKZK i treści pism, w których na podstawie nieznanych rozstrzygnięć prawnych dyrekcja Centrum podważa działalność Związku Zawodowego nasuwa się pytanie: Co z zasadą niedyskryminacji związków zawodowych?

W imieniu Federacji proszę o pomoc w tej sprawie. MCK jako jednostka samorządowa korzysta z pomieszczeń gminnych i dobra wola Władz Miejskich

przyczynić się może do przyznania Związkowi odpowiedniego lokalu na terenie Teatru Zdrojowego lub innego budynku należącego do miasta.

Związek Zawodowy obejmuje swoją działalnością pracowników podmiotów publicznych (w tym wypadku samorządowych) i potrzebna jest życzliwa współpraca oparta na przepisach prawa i dobrej woli wszystkich partnerów.

Mając powyższe na względzie wnoszę, aby Pan Burmistrz osobiście podjął mediację między obiema stronami, w celu uniknięcia niepotrzebnych postępowań na drodze sądowej.

W załączeniu pismo do Pani Dyrektor MCK Justyny Kuban, w którym Federacja przedstawia swoje stanowisko prawne w tej sprawie.

Z poważaniem

Jan Budkiewicz
Przewodniczący Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

- P. Justyna Kuban
Dyrektor MCK w Polanicy Zdroju
 - Międzyzakładowy Zw. Zaw. Prac. Kultury
Ziemi Kłodzkiej
 - Związki Członkowskie FZZPKiS
-

W tym samym dniu zostało wystosowane pismo do P. Justyna Kuban - Dyrektora MCK w Polanicy Zdroju. Niestety do dnia 16 września br. nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi !

BURMISTRZ MIASTA

Polanica-Zdrój

B 58.2013

Polanica-Zdrój 19 lipca 2013

Pan

Jan BUDKIEWICZ

PRZEWODNICZĄCY

Związków Zawodowych

Pracowników Kultury i Sztuki

UL Żelazna 67/66

00-871 Warszawa

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Federacji Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki przedstawionym w piśmie nr FED/502/013 z dnia 09 lipca 2013 r. uprzejmie informuje, że nie znajduję podstaw do objęcia jakimkolwiek postępowaniem mediacyjnym sporu pomiędzy Międzyzakładowym Związkiem Zawodowym Pracowników Kultury Ziemi Kłodzkiej a Miejskim Centrum Kultury w Polanicy-Zdroju, dotyczącym przyznania pomieszczeń dla zlokalizowania w nich działalności związkowej.

Zainteresowane strony władne są we własnym zakresie porozumieć się w kwestiach technicznych tej działalności i nie wymaga to mojej ingerencji w trybie mediacji.

Z poważaniem

Burmistrz Miasta
(-) *Jerzy Terlecki*

Do wiadomości:

1. Miejskie Centrum Kultury w Polanicy-Zdroju
2. Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Kultury Ziemi Kłodzkiej

Warszawa, 28.08.2013

Federacja Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki
ul. Żelazna 67 lok 66
00-871 Warszawa
Tel. 22 629 85 80

Sz. Pani
Magdalena Młochowska
Wiceminister Administracji i Cyfryzacji

Uprzejmie proszę o informację, czy i jakie ustalenia przyjął zespół zajmujący się problemami bibliotek szkolnych oraz ich współpracy z bibliotekami publicznymi. Jak zostały sfinalizowane inicjatywy Ministra Michała Boniego, o których rozmawialiśmy w pierwszej połowie roku. (Termin zakończenia prac przewidywany był na koniec czerwca br.).

Z poważaniem

Jan Budkiewicz
Przewodniczący Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

Związki Członkowskie Federacji ZZPKiS

Warszawa, 27.07.2013 r.

Federacja Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki
L.dz. 560/2013

Szanowny Pan
Marek Biernacki
Minister Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze !

Część deregulacyjna dotycząca kultury i sztuki niestety nie naprawia błędów znowelizowanej w 2011 r. ustawy „o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.” Jest natomiast kolejnym świadectwem pozbywania się obowiązków państwa, które nakłada Konstytucja i odpowiedzialność wobec obywateli. Dziś i w przyszłości. Zapisy „deregulacyjne” w sprawach kultury to projekt niekonsekwencji i pobożnych życzeń .

Przykłady:

◆ **Co zdaniem projektantów deregulacji jest artystyczne?**

Także (a może zwłaszcza) w rezultacie odniesień politycznych czy religijnych?

◆ Dane liczbowe dot. pracowników artystycznych podobno niedostępne, ale definicja artyzmu zaproponowana. Jak się ma ona do pracowników naukowych w muzeach, kustoszy bibliotekarstwa, zespołów administracji i obsługi? Jakimi artystami są (czy mają być) archiwiści, bibliotekarze?

Stworzenie definicji pracownika artystycznego to wyraz nadmiernej kazuistyki, jak liczenie diabłów na główce szpilki. Jeśli np. w instytucji kultury zatrudniony będzie instruktor artystycznych układów pływackich lub kowalstwa artystycznego – czy obejmować będzie go tak wątpliwa definicja? Z wykładni językowej przepisu należy odczytać, że powyższe osoby nie będą uznane za pracowników artystycznych – co przeczy

samej zasadzie deregulacji – zresztą tak samo jak tworzenie definicji pracownika artystycznego oraz demagogiczne stwierdzenie, że będzie to miało wpływ na regulację rynku pracy.

Zarządzanie zastępcze (art. 16a).

W obecnym stanie prawnym wprowadzenie mechanizmu zarządzania zastępczego jest niepotrzebne. W większości instytucji kultury istnieją bowiem stanowiska zastępcy dyrektora, który w razie potrzeby może wykonywać obowiązki dyrektora naczelnego.

Istnieć natomiast powinny kryteria powołania osoby, która pełnić ma obowiązki dyrektora do czasu rozstrzygnięcia konkursu. **W proponowanym art. 16a brak jest takich kryteriów.** Ułatwiać to może obsadzanie na stanowisku p.o. dyrektora osób bez przygotowania merytorycznego. Przesłanką, która powoduje niewłaściwość proponowanych zmian, jest także zbyt długi okres, na który można powierzyć „dobrej” osobie zarządzanie instytucją kultury. Rodzić może opieszałość Organizatora w przeprowadzeniu konkursu na stanowisko dyrektora i powodować paraliż decyzyjny. Nieostre kryteria doboru osoby p.o. dyrektora, dają możliwość desygnowania na stanowiska osób „znajomych”. Wobec kryzysu na rynku pracy, nawet roczna praca na stanowisku p.o. dyrektora instytucji kultury, jest intratną propozycją dla wszelkiego rodzaju „kuzynów”, „działaczy”, „przyjaciół”.

Płace (art. 31d ust. 2).

W/g jakich kryteriów dyrektor gminnej biblioteki zatrudniającej 2-3 osoby, w tym także siebie samego, ma opracować nazewnictwo zatrudnienia, tabele płac czy awanse pracowników?

Czy to „ma umożliwić racjonalną i dostosowaną do realnych potrzeb instytucji kultury gospodarkę środkami publicznymi... na wynagrodzenia” !!!

◆ Prawo do określania warunków i sposobu wynagradzania pracowników przez dyrektora instytucji publicznej tworzy uprzywilejowane kumoterstwo. Zwłaszcza, że projekt pomija milczeniem rolę organizacji związkowej.

◆ Państwo jako konstytucyjny mecenas działalności kulturalno - artystycznej powinno cenić pracę pracowników kultury. Dlatego ustalenie zasad wynagradzania powinno zależeć od decyzji centralnych organów państwa (w tym wypadku ministra właściwego do spraw kultury). Rezygnacja z obowiązku Ministra KiDN ustalania płac podstawowych i pozostawienia w jego gestii innych, dodatkowych składników wynagrodzenia (art. 31 d ust. 1) to dowodny przykład pozbywania się odpowiedzialności państwa.

I cytat jednego z „bałakań” projektu deregulacyjnego. Cytuję: „...nie jest porównywalne wynagrodzenie (w tym zasadnicze) np. dyrektora świetlicy z dyrektorem Teatru Wielkiego w Warszawie (oczywiście dotyczy to także pozostałych stanowisk bez względu na charakter wykonywanej pracy)”. I zdanie w następnym wierszu: „... różnicowanie stawek jest merytorycznie nieuzasadnione.” **O co chodzi?**

Zmiany dostępu do zawodu muzealnika.

◆ „Zawodową grupę muzealników tworzą pracownicy zatrudnieni w muzeach na stanowiskach muzealnych” piszą autorzy deregulacji. Stanowiska muzealne ma określać dyrektor instytucji... Jak jego szwagier zajmie stanowisko muzealne to będzie muzealnikiem? **Kolejne niszczenie kompetencji zawodowych na rzecz „dobry byle był swój”.** Nie można pozwolić aby obniżać wymagania wobec osób, które dbać mają o zabytkową substancję. Zniszczyć przedmiot epoki minionej można bardzo łatwo, a straty nigdy nie naprawić. „Regulacja zawodu muzealnika może mieć korzystny wpływ na rynek pracy, gdyż przyczyni się do uelastycznienia wymogów kwalifikacyjnych wobec pracowników; przyczyni się do ułatwienia awansu oraz dostępu do zawodu nowym osobom”. **Czy to jest wpływ na rynek pracy?** I dalej: „Powyższy efekt może się przejawiać przede wszystkim we wzroście kapitału ludzkiego”. Zła, demagogiczna literatura.

Ochrona wystaw wypożyczonych z zagranicy.

◆ W ramach ustawy o ułatwianiu dostępu do niektórych zawodów dziwi umieszczenie zmian dotyczących ochrony prawnej rzeczy ruchomych o wartości historycznej, artystycznej lub naukowej wypożyczonych z zagranicy na wystawę czasową na terytorium RP. Tego typu zagadnienia powinny być przedmiotem oddzielnego procesu legislacyjnego (już sam tytuł projektu jest mylący).

Odnosząc się do propozycji deregulacyjnych w sferze kultury z przykrością trzeba stwierdzić, że są to propozycje nie służące kulturze, jej pracownikom i obywatelom.

Lepiej byłoby skorygować ustawę „o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej” następującymi rozstrzygnięciami:

1. Likwidacją rozbieżności pomiędzy określeniem zadań Państwa w utrzymanym w mocy art. 1 ust. 2, a dyspozycją zawartą w art. 1 pkt. 24 uchylającą art. 32, który obligował wszystkie instytucje kultury do realizacji zadań edukacyjnych, popularyzatorskich i wychowawczych w zakresie twórczości i upowszechniania kultury. Obecny stan jest taki, że Państwo ma sprawować mecenat nad działalnością, której istotne kategorie zostały uchylone.

2. Sprzecznością pomiędzy art. 1 pkt. 2 ustawy, uchylającym dawniej obowiązujący art. 6, który obligował ministra kultury i dziedzictwa narodowego do określania wymogów kwalifikacyjnych i trybu ich stwierdzenia, uprawniających do zajmowania określonych stanowisk we wszystkich państwowych i samorządowych instytucjach kultury. Skutki tej sprzeczności występują w sposób szczególnie jaskrawy w art. art. 15 ust. 1, 16 ust. 3a i ust. 6, które podkreślają znaczenie kwalifikacji, wykształcenia, kompetencji i wiedzy zawodowej wymaganych od pracowników instytucji kultury, a w szczególności osób zajmujących stanowiska kierownicze.

Od ponad dekady młodym ludziom wtłacza się do głów pogląd, że najważniejsze jest wykształcenie, wielość kursów, praktyk i certyfikatów. I teraz, gdy polityka edukacyjna spowodowała, że ilość osób posiadających studia wyższe przekracza potrzeby rynku pracy – Rząd decyduje się na obniżenie wymagań !!!

3. Art. 15a uprawnia organizatora do przekazania w zarząd każdą instytucję kultury osobie fizycznej lub prawnej na zasadach określonych w ustawie „Prawo zamówień publicznych”, tj. wg zasad właściwych dla przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą. Stanowi to sprzeczność z art. 3 ust. 2. Ponadto art. 16 ust. 1, 2, 3, 3a, 3b ustawy określa warunki kwalifikacyjne obowiązujące przy powołaniu dyrektora instytucji kultury, a nie odnosi się do zarządcy, o którym mowa w art. 15a.

4. Art. 18 ustawy oraz omówiony w pkt. 5 art. 11 uprawniają organizatora do połączenia i podziału instytucji kultury. Co prawda, ust. 3 art. 18 stanowi obowiązek publicznego ogłoszenia zamiaru połączenia lub podziału, nie określa natomiast skutków w przypadku oprotestowania tego zamiaru (Brak instancji odwoławczej).

5. W postanowieniu art. 18 ust. 2 brak rozstrzygnięcia w przedmiocie skutków przekształcenia instytucji kultury w instytucję artystyczną oraz statusu pracowników danej instytucji w zakresie ich dotychczasowych stosunków pracy. Tej kwestii nie rozstrzyga art. 19 ust. 3 i art. 20 ust. 3 ustawy, w którym brak dyspozycji obligującej organizatora do określenia trybu i sposobu zmiany statusu pracowniczego połączonych lub podzielonych instytucji kultury. Omówione wyżej statusy dotyczą także osób sprawujących funkcje kierownicze (dyrektorów, ich zastępców).

6. W art. 26b ust. 2 pominięto „**regulamin pracy**”, który zgodnie z art. 104¹ § 1 pkt. 2 i 104² § 1 Kodeksu pracy jest aktem określającym systemy i rozkłady czasu pracy oraz uprawnienia związków zawodowych w jego ustanawianiu. Pominięcie regulaminu nabiera szczególnego znaczenia w świetle art. 26a ustawy, który wyłącza wobec pracowników instytucji kultury przepisy Kodeksu pracy zastrzeżone w art. 26b – 26d (w tym art. 104¹ i 104² Kp).

Z poważaniem

Jan Budkiewicz

Przewodniczący Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

Związki Członkowskie FZZPKiS

Federacja Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki
L.dz. 573/013

Warszawa, 2.08.2013 r.

Koleżanka

Wiesława Taranowska

Wiceprzewodnicząca OPZZ

Szanowna Koleżanko !

Do programu działań kontrolnych i prewencyjnych Państwowej Inspekcji Pracy na rok 2014, Federacja ZZPKiS zgłasza dwa problemy:

I. Pierwszy to potrzeba kontrolowania przyznawanych przez dyrektorów instytucji kultury „**dotatków specjalnych**”.

W znowelizowanej w 2011 r. ustawie „*O organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej*”, w miejsce uprawnień pracowników do dodatku za pracę w warunkach szkodliwych i uciążliwych, ustanowiony został „*dodatek specjalny*”, który pracodawca może dowolnie przyznawać, nawet z pogwałceniem uprawnień Państwowej Inspekcji Pracy, Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Społecznego Inspektora Pracy.

Od dwóch lat, w tej kwestii panuje woluntaryzm i koleśiostwo (jak swój to dostaje).

Zgłaszaliśmy problem Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego, sprawa została zlekceważona.

II. Na samopoczucie załogi i stosunki w instytucji oraz jakość wykonywanej pracy ma coraz większy wpływ STRES. Nie ma ustawy lub przepisów prawa regulujących zagadnienia stresu w pracy. Państwowa Inspekcja Pracy podczas kontroli powinna obowiązkowo badać poziom stresu wśród pracowników. Mogłaby to robić za pomocą ankiety przygotowanej przez psychologów pracy. Na podstawie tej ankiety specjaliści oceniliby źródła stresu w instytucji, co pozwoliłoby stres eliminować lub chociaż ograniczać.

Z tego co wiemy, stres związany z pracą jest drugim w kolejności problemem zdrowotnym u osób czynnych zawodowo. W sferze kultury i sztuki jest to zjawisko wręcz nagminne.

Pozdrawiam

Jan Budkiewicz

Przewodniczący Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

Związki Członkowskie Federacji ZZPKiS

Kodeks pracy od nowa

Na podstawie art. Marty Piątkowskiej
Gazeta Wyborcza – 2.09.2013 r.

Nowelizacja Kodeksu pracy zmienia zasady, na jakich pracowaliśmy do tej pory. Od 23 sierpnia obowiązuje elastyczny czas pracy, a od 17 czerwca nowe przepisy dotyczące urlopów rodzicielskich.

Co nowelizacje oznaczają w praktyce? Kto na nich skorzysta, a kto straci?

Urlop macierzyński

Jego podstawowy wymiar wciąż wynosi 20 tygodni (a w przypadku porodów mnogich od 31 do 37 tygodni), ale może zostać przedłużony o 6 tygodni w przypadku urodzenia jednego dziecka i o 8 tygodni w przypadku urodzenia dwojga lub więcej dzieci.

Uwaga: Dodatkowy urlop macierzyński może być udzielony również pracownikowi – ojcu dziecka. Jeżeli ten zdecyduje się na opiekę nad dzieckiem nie musi spełniać żadnych dodatkowych kryteriów. Zanim dziecko przyjdzie na świat, pracownica będzie mogła spędzić na urlopie macierzyńskim do 6 tygodni przed przewidywaną datą porodu. Do tej pory mogła wykorzystać najwyżej 2 tygodnie.

Uwaga: Z dodatkowego urlopu macierzystego może korzystać w danym czasie tylko jedno z rodziców. Urlop musi być wykorzystany bezpośrednio po urlopie macierzyńskim.

Urlop rodzicielski

To nowość. Rodzice otrzymali uprawnienie do trzeciego z kolei płatnego urlopu, jakim jest urlop rodzicielski, który trwa do 26 tygodni i przysługuje bezpośrednio po wykorzystaniu dodatkowego urlopu macierzystego.

Uwaga: Liczba tygodni jest stała i niezależna od liczby urodzonych dzieci. Urlop rodzicielski może wykorzystać zarówno ojciec, jak i matka. Z dodatkowych 26 tygodni opieki nad dzieckiem rodzice mogą skorzystać na trzy sposoby:

- ♦ całą pulę wykorzystuje jeden rodzic, który wykorzystuje go jednorazowo w całości lub w częściach,

- ♦ rodzice dzielą się urlopem, mogą wówczas rozbić urlop na trzy części następujące bezpośrednio po sobie, z których żadna nie może być krótsza niż 8 tygodni,
- ♦ oboje przebywają na nim jednocześnie, co oznacza, że każde ma do wykorzystania 13 tygodni urlopu rodzicielskiego.

Zmiany w zasiłkach

Bez zmian pozostaje wysokość zasiłku macierzyńskiego za czas podstawowego urlopu macierzyńskiego oraz zasiłku wypłacanego podczas dodatkowego urlopu macierzyńskiego – jest on płatny w wysokości 100 proc. wynagrodzenia. Jeżeli matka po tym okresie zdecyduje się wykorzystać w pełnym wymiarze urlop rodzicielski, wtedy przez 26 tygodni będzie otrzymywała 60 proc. swojego wynagrodzenia. Gdyby jednak nie później niż 14 dni po porodzie kobieta zadeklarowała, że bezpośrednio po podstawowym urlopie macierzyńskim skorzysta z dodatkowego urlopu macierzyńskiego a bezpośrednio po nim - z urlopu rodzicielskiego, wtedy przez łączny czas, jaki przebywa z dzieckiem, będzie otrzymywała zasiłek w wysokości 80 proc. wynagrodzenia.

Terminy składania wniosków

Jedynie podstawowy urlop macierzyński nie wymaga składania wniosków. W każdym z pozostałych przypadków pracownik ma obowiązek powiadomienia pracodawcy z odpowiednim wyprzedzeniem. Dodatkowego urlopu pracodawca udziela na pisemny wniosek pracownicy lub pracownika składany w terminie nie krótszym niż 14 dni przed rozpoczęciem korzystania z tego urlopu. Także urlop rodzicielski jest udzielany na pisemny wniosek pracownicy lub pracownika składany w terminie nie krótszym niż 14 dni przed jego rozpoczęciem. Wniosek o udzielenie urlopu rodzicielskiego musi zawierać wskazanie terminu zakończenia dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz informację, czy pracownik chce skorzystać z urlopu w pełnym wymiarze (26 tygodni), czy tylko z jego części. Do wniosku należy dołączyć pisemne oświadczenie, w którym zostanie ujęte, czy i kiedy drugi rodzic zamierza korzystać z urlopu rodzicielskiego.

Uwaga: Pracodawca ma obowiązek uwzględnić wniosek pracownika.

Praca na urlopie

Na 14 dni przed planowanym rozpoczęciem pracy w trakcie dodatkowego urlopu macierzyńskiego lub w trakcie urlopu rodzicielskiego pracownica lub pracownik składają wniosek do pracodawcy, w którym określa się wymiar pracy i okres, w jakim zamierzają pracować.

Uwaga: Praca na część etatu nie wpływa na ogólny wymiar urlopow. Oznacza to, że czas spędzony w pracy odbywa się kosztem dni urlopowych.

Ważne: Zarówno pensja, jak i wysokość zasiłku zostaną w takim przypadku odpowiednio zmienione. Wynagrodzenie powinno odpowiadać wymiarowi czasu pracy, w jakim pracownik będzie wykonywać pracę, zaś zasiłek zostanie proporcjonalnie pomniejszony. Rodzic wracając na część etatu, nie zarobi więc dodatkowych pieniędzy. Co zyska? Kontakt z pracodawcą, możliwość trzymania pieczy nad ważnymi projektami i to, że nie „wypadnie z obiegu”.

Elastyczny czas pracy

Firmy, które porozumieją się ze związkami, a w razie ich braku z przedstawicielami pracowników, mogą wydłużyć okres rozliczeniowy czasu pracy nawet do 12 miesięcy. Wprowadzenie tego rozwiązania musi być zgłoszone „w trybie pilnym” (pracodawca ma na to pięć dni) do okręgowego inspektora pracy.

Co elastyczny czas pracy oznacza w praktyce ?

Najprościej ujmując, chodzi o to, żeby liczba przepracowanych godzin w ciągu przyjętego okresu rozliczeniowego wynosiła, tak jak dotychczas, przeciętnie nie więcej niż 40 godzin tygodniowo. Oznacza to, że w systemie równoważnego czasu pracy pracownik będzie mógł pracować dłużej niż osiem godzin dziennie, np. w maju, kiedy firma ma więcej zamówień, ale w listopadzie, gdy produkcja zwolni, będzie wychodził do domu odpowiednio wcześniej. Do tej pory na zbilansowanie czasu pracy firmy miały w takim przypadku maksymalnie 4 miesiące.

Uwaga: Najdłuższy okres rozliczeniowy, jaki może wprowadzić firma, wynosi 12 miesięcy. Jeżeli chce lub np. związki zawodowe wynegocjują inne warunki, może być krótszy i trwać np. 8 miesięcy.

Dobowy czas pracy

Wprowadzenie elastycznego czasu pracy nie oznacza, że pracodawca będzie mógł bez żadnych ograniczeń ustalać grafik pracy. Przed czarną wizją spędzania w firmie 12 godzin dziennie przez siedem dni w tygodniu pracowników skutecznie chronią przepisy, które jasno określają ich prawo do odpoczynku. I tak w przypadku najczęściej stosowanej w polskich firmach normy czasu pracy (8 godzin dziennie i 40 tygodniowo), a także w przypadku systemu równoważnego czasu pracy przy wydłużeniu pracy do 12 godzin dziennie – w ciągu doby pracownikowi przysługuje 11 godzin nieprzerwanego wypoczynku, a w każdym tygodniu ma on prawo do co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku. Oznacza to, że jeżeli pracownik danego dnia skończył pracę np. o godz. 22, to następnego dnia nie może zacząć pracy wcześniej niż o godz. 9.

Dni wolne

Przedstawiciele pracodawców zwracają uwagę, że choć główne założenia wydłużenia okresu rozliczeniowego budzą sprzeciw związkowców i pracowników, to nie są dla nich krzywdzące. Dlaczego? Po pierwsze, nie zmieniły się zasady rekompensowania pracy nadliczbowej. Oprócz normalnego wynagrodzenia nadal przysługuje za taką pracę dodatek, który może być zastąpiony wolnym. Gdy jest on udzielany na wniosek pracownika, wówczas za jedną godzinę nadliczbową przysługuje jedna godzina wolnego. Jeżeli termin korzystania z czasu wolnego wyznacza pracodawca, wówczas udziela za jedną godzinę nadliczbową 1,5 godziny wolnego. Po drugie, jeżeli rozkład czasu pracy przewiduje, że w danym miesiącu pracownik w ogóle nie będzie wykonywać pracy, to i tak musi otrzymać wynagrodzenie nie niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę.

Płatne nadgodziny nie znikną

Jeżeli pracownik przepracował więcej, niż wynika z norm czasu pracy lub z wydłużonego dobowego wymiaru czasu pracy za dodatkowe godziny należy mu się rekompensata. Pracodawca może jednak rozliczyć się z nim na dwa sposoby. Pierwszy zakłada gratyfikację pieniężną i wtedy do normalnego wynagrodzenia przysługuje dodatek w wysokości 50 lub 100 proc. Pieniądze te są wypłacane wraz z wynagrodzeniem za miesiąc, w którym nadgodziny zostały wypracowane. Drugi sposób to oddanie wypracowanych godzin w formie czasu wolnego. Tutaj rozwiązania są dwa. Jeżeli czas wolny zostaje odebrany w terminie wnioskowanym przez pracownika, wtedy za każdą przepracowaną godzinę przysługuje mu godzina wolnego. Jeżeli termin wyznacza pracodawca – za każdą przepracowaną godzinę musi oddać 1,5 godziny.

Skorzystają tylko pracodawcy ?

Nie. Nowe przepisy to także ruchomy czas pracy, który pozwala pracownikowi na ustalenie z pracodawcą indywidualnych godzin rozpoczynania i kończenia jego pracy. W tym celu musi on złożyć wniosek, którego nie trzeba konsultować ze związkami lub reprezentacją pracowników. Oznacza to, że jeżeli ktoś inaczej niż współpracownicy chce rozpoczynać pracę w przedziale 9-11, a pracodawca wyrazi na to zgodę, może skorzystać z indywidualnych godzin pracy. Warto pamiętać, że wciąż obowiązuje 8-godzinny dzień pracy – im później się ją zacznie, tym później się skończy. Do tej pory, jeżeli pracownik np. we wtorek rozpoczął pracę o godz. 10, to najwcześniej mógł przyjść do pracy na tę samą godzinę dnia następnego, w przeciwnym razie pracodawca musiał zapłacić mu za nadgodziny. Teraz będzie mógł rozpocząć pracę o 9 rano.

Uwaga: Zasady ruchomego czasu pracy muszą być wprowadzone z zachowaniem prawa pracownika do minimum 11-godzinnego wypoczynku.

Systemy czasu pracy

Nadal podstawowym systemem czasu pracy jest praca 8 godzin na dobę. Pracodawcy mają także możliwość stosowania systemu równoważnego czasu pracy, w którym dobowy wymiar czasu pracy może być wydłużony do 12, 16 a nawet 24 godzin. Wówczas obowiązkiem pracodawcy jest równoważenie dłuższej pracy w niektóre dni, dniami wolnymi od pracy lub dniami krótszej pracy. Bilans na koniec okresu rozliczeniowego musi bowiem wynosić średnio 8 godzin na dobę. Dotychczas okres rozliczeniowy najczęściej wynosił 1 miesiąc i w zasadzie nie mógł przekraczać 4 miesięcy. Teraz możliwe będzie stosowanie okresu rozliczeniowego trwającego do 12 miesięcy.

Sprawozdanie z posiedzeń Komisji do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców

W dniach 25.04.2013 r. , 5.06.2013 r. i 18.07.2013 r. odbyły się kolejne posiedzenia Komisji do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Uczestniczyłem w posiedzeniach w dniach 5.06.2013 r. i 18.07.2013 r. na których Komisja rozpatrzyła łącznie 18 wniosków następujących grup „zawodowych”:

artystów – 3 wnioski

muzyków – 6 wniosków

filmowców – 4 wnioski

fotografików – 3 wnioski

plastyków – 2 wnioski

Członkowie Komisji omawiali i zatwierdzali przedłożone przez twórców dokumenty potwierdzające czas trwania i charakter działalności twórczej bądź artystycznej.

Sylwester Wieczorkowski

Warszawa, 30.07.2013 r.

Notatka

z posiedzenia Komisji Kultury Związku Miast Polskich

Posiedzenie odbyło się w siedzibie Związku Artystów Scen Polskich. Przedmiotem spotkania była dyskusja o problemach zarządzania filharmoniami, operami, teatrami oraz innymi instytucjami kultury w warunkach decentralizacji działalności kulturalnej.

Zgromadzonych na spotkaniu przywitał Prezes ZASP **Olgierd Łukaszewicz**. Później zabrał głos **Ignacy Gogolewski** oraz **Maciej Pacuła**, który zadał pytanie: **„z kim negocjować rzeczywistość oraz jak prowadzić działalność kulturalną?”**

Podczas zebrania omawiane były pozytywne jak i negatywne skutki decentralizacji. Przedstawiano postulaty m.in.: iż wobec spowolnienia gospodarczego oraz kryzysu szczególnie pilna stała się wspólna analiza i działanie reprezentacji samorządów i współpracujących organizacji twórczych wraz z przedstawicielami resortów rządowych.

Sugerowano również, że istotne dla instytucji kultury byłoby powołanie organizacji odbiorców, które powinny współdecydować o ich finansowaniu.

Zaznaczano niejednokrotnie, że podstawową grupą podmiotów warunkującą istnienie i rozwój działalności kulturalnej w jej różnych dziedzinach i przejawach są zawsze twórcy, a więc bez twórców nie ma kultury. Dlatego twórcom należy zapewnić godziwy byt.

Na spotkaniu przedstawiona była również przez Panią Prezes SBP **Elżbietę Stefańczyk**, sytuacja bibliotek na co odpowiadał Dyrektor Biura Związku Miast Polskich **Andrzej Porawski**, że już w roku 1991 ówczesny Prezydent Poznania **Wojciech Szczęśny Kaczmarek** (założyciel Z.M.P.) bolał nad tym, iż biblioteki publiczne nie są do dyspozycji uczniów szkół. W związku z powyższym powstał pomysł łączenia bibliotek, ale potrzebne do tego były zmiany legislacyjne.

W dalszej części przemowy Dyrektor Z. M. P. porównał wydatki na kulturę, ministerialne z samorządowymi gdzie w latach 2002-2011 wydatki Samorządów wzrastały o 260%, a Ministerstwa tylko o 137%. Mówił również o spadku wydatków w roku 2010 oraz o wręcz ich załamaniu w 2011 roku.

Andrzej Porawski konkludował spotkanie w ten sposób, iż Związek Miast Polskich gotów jest apelować u władz samorządowych o wzrost nakładów na kulturę, ale jednocześnie podkreślał, że ich możliwości w tej kwestii są dość ograniczone.

Uczestnik posiedzenia

Krzysztof Kubasik (Zw. Zaw. Prac. Teatru Wielkiego w Poznaniu)

Czytelnicy Serwisu Informacyjnego !

Dziękujemy tym, którzy przysłali odpowiedź na ankietę, jaki jest i powinien być Serwis Informacyjny.

Odpowiedzi nie było wiele i trudno wyciągać bardziej szczegółowe wnioski. Cieszy zgodna opinia, że: „Serwis jest potrzebny i powinien się ukazywać”, zarówno na papierze jak i w formie elektronicznej, na naszej stronie internetowej.

Dziękujemy Piotrowi Szczehowiakowi, który jako jedyny „zauważył”, wydanie 300 numeru Serwisu Informacyjnego.

REDAKCJA

Warszawa, wrzesień 2013

KRONIKA ZWIĄZKOWA

Ważniejsze spotkania, inicjatywy, opinie (lipiec - wrzesień 2013)

- 3.07. Warszawa Głosowanie elektroniczne Uchwały Prezydium ZDZ w sprawie przyznania - na wniosek Przewodniczącego Federacji - Złotej Odznaki „Zasłużony Działacz Związkowy” Kol. Annie Lipiec z Międzyzakładowego Związku Zawodowego Pracowników Kultury Woj. Lubelskiego.
- 5.07. Warszawa Przekazanie federacyjnego lokalu przy ul. Płockiej 16 Zakładowi Gospodarowania Nieruchomościami W-wa Wola.
(D. Świsłowska)
- 9.07. Warszawa Stanowisko prawne skierowane do Dyrektora Miejskiego Centrum Kultury w Polanicy Zdroju dotyczące przeszkód stawianych przez władze MCK działalności Międzyzakładowego Zw. Zaw. Prac. Kult. Ziemi Kłodzkiej.
(J. Budkiewicz, mecenas M. Karczevska-Smoień)
- 9.07. Warszawa Wystąpienie do Jerzego Terleckiego Burmistrza Polanicy Zdroju z zawiadomieniem o problemach Międzyzakładowego Zw. Zaw. Prac. Kultury Ziemi Kłodzkiej z władzami Miejskiego Centrum Kultury w Polanicy Zdroju.
(J. Budkiewicz)
- 15.07. Warszawa Wydanie **jubileuszowego 300 i 301** numeru Serwisu Informacyjnego Federacji.
- 16.07. Warszawa Spotkanie z P. Anną Ligienią w spr. uzgodnienia tematów i materiałów na szkolenie Komisji Rewizyjnych.
(J. Budkiewicz)
- 18.07. Warszawa Pismo do ZGN W-wa Śródmieście o przyspieszenie sprawy dot. uznania nakładów poniesionych na Klub-Restaurację „Świątoszek”.
(J. Budkiewicz)
- 18.07. Warszawa Posiedzenie Komisji d/s Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców.
(S. Wieczorkowski)
- 23.07. Warszawa W liście do F. Bobrowskiego Wiceprzewodniczącego OPZZ domagamy się honorowania przez członków rządu – B. Zdrojewskiego i W. Kosiniaka-Kamysza ustaleń Rady Ministrów dotyczących wysokości minimalnego wynagradzania za pracę.
(J. Budkiewicz)

- 27.07. Warszawa Wystąpienie do Marka Biernackiego Ministra Sprawiedliwości z opinią prawną dot. projektu ustawy „o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów”. (mecenas M. Karczewska-Smoleń, J. Budkiewicz)
- 2.08. Warszawa. Wystąpienie do Wiceprzewodniczącej OPZZ W. Taranowskiej z propozycjami działań kontrolnych i prewencyjnych PIP na rok 2014. (J. Budkiewicz)
- 30.07. Warszawa Pisma do A. Radzikowskiego - Wiceprzewodniczącego OPZZ -
12.08. zgłaszające sprzeciw wobec przyjęcia do OPZZ Związku Zawodowego Pracowników Bibliotek Publicznych Woj. Podkarpackiego. Związek został wykluczony z Federacji z powodu nie wywiązywania się z obowiązków statutowych. (J. Budkiewicz)
- 20.08. Warszawa Prezydium OPZZ. Informacja nt. dotychczasowych działań Międzyzakładowego Krajowego Komitetu Protestacyjno-strajkowego. Ocena sytuacji społeczno-gospodarczej w kraju i działań rządu w relacjach ze związkami zawodowymi. (J. Budkiewicz)
- 20.08. Warszawa Pismo do ZGN W-wa Śródmieście w spr. terminu spotkania i omówienia rozstrzygnięć z tytułu nakładów poniesionych na Klub –Restaurację. (J. Budkiewicz)
- 25-26.08. Warszawa Szkolenie dla Komisji Rewizyjnych związków członkowskich wraz z udziałem w spektaklu teatralnym „Najdroższy”.
- 26.08. Warszawa Obrady Prezydium ZDZ i uchwalenie wniosków skierowanych do Zgromadzenia Delegatów Związkowych .
- 27.08. Warszawa Głosowanie elektroniczne Uchwał przez Zgromadzenie Delegatów Związkowych dot.
- wniesienia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego dot. sporu pomiędzy PAU a Federacją,
- wniesienia przez Kancelarię Prawną do Sądu Okręgowego wniosku o zwolnienie Federacji od kosztów wniesienia apelacji.
- 28.08. Warszawa Wywiad z Janem Budkiewiczem w IV programie Polskiego Radia na temat praw związków zawodowych. (Na antenie 29 sierpnia).
- 28.08. Warszawa Wniosek do M. Młochowskiej - Wiceministra Administracji i Cyfryzacji - o informację, czy i jakie ustalenia przyjął zespół zajmujący się współpracą bibliotek szkolnych i pedagogicznych. (J. Budkiewicz)

- 29.08. Warszawa Pismo do ZGN W-wa Śródmieście ponagające przekazanie informacji dot. sprawdzenia obmiarów robót zrealizowanych w Klubie-Restauracji „Świętoszek” oraz zwrotu nakładów koniecznych poniesionych na lokal. (J. Budkiewicz)
- 31.08. Łódź Konferencja „Kultura w stosunkach polsko-niemieckich z uwzględnieniem wspólnej historii” w Łódzkim Domu Kultury”. (J. Budkiewicz)
- 4.09. Warszawa Rozmowa tel. z p. Barbarą Brzostyńską w sprawie reaktywacji Związku Zawodowego w Teatrze Zagłębia w Sosnowcu. (J. Budkiewicz)
- 9.09. Warszawa Spotkanie z przedstawicielami Zarządu Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście w spr. rozliczeń nakładów poniesionych na Klub-Restaurację „Świętoszek”. (J. Budkiewicz, D. Świsłowska)
- 11-14.09. Warszawa Ogólnopolskie Dni Protestu trzech central związkowych: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność” i OPZZ.
- 17.09. Warszawa Na mocy uchwał ZDZ (Nr. 44/45 z 27.08.br.) złożenie przez Kancelarię Prawną apelacji od wyroku Sadu Okręgowego w sprawie PAU przeciwko FZZPKiS wraz z wnioskiem o zwolnienie Federacji z kosztów apelacji.
- 17.09. Warszawa Posiedzenie Komisji do spraw nagród Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla nauczycieli szkolnictwa artystycznego. (E. Miś)
- 19.09. Warszawa Konferencja „Zwycięstwo socjaldemokracji” – 20 lat po wyborach parlamentarnych 1993 roku. (J. Budkiewicz)
- 24.09. Warszawa Posiedzenie Rady Fundacji Wsparcie. Realizacja planu finansowego za I półrocze 2013 r. Prezydium OPZZ. Omówienie przebiegu „Ogólnopolskich dni protestu” 11-14.09.br. Informacja o projekcie ustawy budżetowej na 2014 r. Ocena sprawozdania z działalności PIP za rok 2012. (J. Budkiewicz)
- 25.09. Warszawa Rada OPZZ. Omówienie m.in.
- wniosków w sprawie oceny sprawozdania z działalności PIP,
- inicjatywy ustawodawczej w zakresie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. (J. Budkiewicz)
- 27.09. Warszawa Ogólnopolska Konferencja dla kadry zarządzającej i nauczycieli szkół artystycznych „Nowoczesne przywództwo – inspiracje”. (A. Kociuban)

Władze i Organy Federacji ZZPKiS

1. Jan Budkiewicz	przewodniczący	Kinematografia (Warszawa)
2. Dorota Abramczyk	wiceprzewodnicząca	Domy Kultury (Zgierz)
3. Jerzy Doliński	wiceprzewodniczący	Inst. Art. (Bydgoszcz)

Członkowie Prezydium Zgromadzenia Del. Zw.

4. Agnieszka Kociuban		Szkol. Art. (Kraków)
5. Krzysztof Kubasik		Inst. Art. (Poznań)
6. Sławomir Mikołajczyk		Kultura i media (Krośniewice)
7. Anna Nadwodna		Biblioteki (Ostrołęka)
8. Andrzej Salamoński		Muzea (Kraków)
9. Piotr Szczechowiak		Domy Kultury (Poznań)

Członkowie Zgromadzenia Delegatów

10. Małgorzata Jurkowska		Domy Kultury (Sieradz)
11. Roman Kaczmarek		Biblioteki (Poznań)
12. Grzegorz Kościelniak		Muzea (Radom)
13. Maria Krawczyk		Biblioteki (Piotrków Trybunalski)
14. Magdalena Mrozik-Żyła		Biblioteki (Konin)
15. VACAT		Biblioteki
16. VACAT		Inst. Art.

Komisja Rewizyjna

1. Elżbieta Kruk	przewodnicząca	Kinematografia (Warszawa)
2. Anna Niemczak		Domy Kultury (Przemyśl)
3. Krystyna Rapacka-Rościszewska		Szkol. Art. (Kraków)
4. Sylwester Wieczorkowski	wiceprzewodniczący	Biblioteki (Warszawa)
5. Janusz Wolicki		Inst. Art. (Słupsk)
6. VACAT		Muzea

Krajowy Rejestr Sądowy Nr 0000122711

*Doradca do spraw związkowych - **Anatol Wasiljew**
będzie dyżurować od 1 października br.
Telefony: 22 621 80 51 lub 22 629 85 80*

**Przypominamy,
każde wydanie Serwisu Informacyjnego
jest opublikowane na stronie internetowej Federacji.**

